

Vykonatelnost rozhodnutí služebního orgánu cizího státu

Rozhodnutí služebního orgánu cizího státu je vykonatelné na území České republiky.

(Usnesení Nejvyššího soudu České republiky sp.zn. 20 Cdo 1907/2006, ze dne 30.10.2007)

Nejvyšší soud České republiky rozhodl ve věci výkonu rozhodnutí oprávněné S. r. – M. o. S. r., proti povinnému I. G., pro 4.441,- Sk s příslušenstvím, vedené u Okresního soudu v Mladé Boleslavi pod sp. zn. 50 E 738/2004, o dovolání oprávněné proti usnesení Krajského soudu v Praze z 28. 2. 2005, č. j. 28 Co 74/2005-9, tak, že usnesení Krajského soudu v Praze z 28. 2. 2005, č. j. 28 Co 74/2005-9, a usnesení Okresního soudu v Mladé Boleslavi z 20. 9. 2004, č. j. 50 E 738/2004-3, se ruší a věc se vrací okresnímu soudu k dalšímu řízení.

Z odůvodnění :

Shora označeným rozhodnutím krajský soud potvrdil usnesení, jímž okresní soud zamítl návrh na nařízení výkonu rozhodnutí (o povinnosti nahradit škodu, vydaného 7. 8. 2000 velitelem vojenského útvaru pod č. j. 105/2000). Odvolací soud uzavřel, že vykonatelnost předmětného rozhodnutí nelze dovodit ani ze zákona č. [97/1963](#) Sb., o mezinárodním právu soukromém a procesním, jelikož „služební orgán, resp. velitel vojenského útvaru rozhodující podle ustanovení § 163 odst. 1 a 3 zákona č. 370/1997 Z.z. SR, o vojenské službě, není orgánem justičním.“

Proti rozhodnutí odvolacího soudu podala oprávněná, jednající svým zaměstnancem (pověřeným k takovému jednání statutárním orgánem – ministrem) s právnickým vzděláním nabytým na Právnické fakultě Univerzity Komenského v Bratislavě 2. 6. 1976, dovolání, jímž namítá nesprávné právní posouzení věci; naplnění dovolacího důvodu podle ustanovení § 241a odst. 2 písm. b) o.s.ř. spatřuje v závěru odvolacího soudu, že k výkonu navržené rozhodnutí nelze vykonat ani podle zákona č. [97/1960](#) Sb.

Nejvyšší soud se nejprve zabýval otázkou přípustnosti dovolání a v tomto ohledu dospěl k závěru, že dovolání přípustné je, jelikož napadené rozhodnutí má ve věci samé po právní stránce zásadní význam (§ 237 odst. 1 písm. c/ ve spojení s ustanovením § 238a odst. 1 písm. c/, odst. 2 o.s.ř.), daný tím, že otázka, zda rozhodnutí služebního orgánu cizího státu (řčeno dikcí ustanovení § 163 odst. 1 zákona č. 370/1997 Z.z. ve znění pozdějších předpisů), v daném případě rozhodnutí velitele vojenského útvaru, je vykonatelné na území České republiky podle ustanovení § 63 zákona č. [97/1963](#) Sb., byla vyřešena v rozporu s judikaturou.

Jelikož vady podle ustanovení § 229 odst. 1, odst. 2 písm. a/ a b/, odst. 3 o.s.ř. (tzv. zmatečnosti), ani vady, které mohly mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci (§ 241a odst. 2 písm. a/ o.s.ř.), k nimž je dovolací soud – je-li dovolání přípustné – povinen přihlédnout z úřední povinnosti (§ 242 odst. 3 věta druhá o.s.ř.), v dovolání namítány nejsou a nevyplývají ani z obsahu spisu, a protože jinak je dovolací soud vázán uplatněným dovolacím důvodem včetně jeho obsahového vymezení (§ 242 odst. 3 věta první o.s.ř.), je předmětem dovolacího přezkumu závěr odvolacího soudu, že takové

rozhodnutí velitele vojenského útvaru není vykonatelné ani podle zákona č. [97/1963](#) Sb.

Právní posouzení věci je nesprávné, jestliže odvolací soud věc posoudil podle právní normy (práva hmotného i procesního), jež na zjištěný skutkový stav nedopadá, nebo právní normu – sice správně určenou – nesprávně vyložil, případně ji na daný skutkový stav nesprávně aplikoval (z podřazení skutkového stavu hypotéze normy vyvodil nesprávné závěry o právech a povinnostech účastníků).

Podle ustanovení § 63 zákona č. [97/1963](#) Sb. rozhodnutí justičních orgánů cizího státu ve věcech uvedených v § 1, stejně jako cizí soudní smíry a cizí notářské listiny v těchto věcech mají v Československé socialistické republice účinnost, jestliže nabyla podle potvrzení příslušného cizího orgánu právní moci a byla-li uznána Československými orgány.

V usnesení z 25. 9. 2007, sp. zn. 20 Cdo 2296/2007, Nejvyšší soud vysvětlil, že rozhodnutí velitele vojenského útvaru (jež ostatně znal československý a zná i český právní řád), kterým byl voják zavázán (v řízení nikoli správním, nýbrž zvláštním, a to podle § 161 a násl. zákona NR SR č. 330/1997 Z.z.) k zaplacení náhrady škody, nelze kvalifikovat jako akt aplikace práva učiněný při výkonu státní či jiné veřejné správy, ale že jde o rozhodnutí v majetkové, tedy občanskoprávní (§ 1 zákona č. [97/1963](#) Sb.), a tudíž soukromoprávní věci; rozhodnutí takového – byť jiného než justičního – orgánu cizího státu nutno tedy ve výše uvedeném smyslu klást naroveň rozhodnutím vydávaným orgány justičními (§ 63 zákona č. [97/1963](#) Sb.), a odtud pak plyne i kladná odpověď na otázku, zda je takové rozhodnutí – ač nejjustičního – orgánu cizího státu (nebrání-li tomu další podmínky předepsané ustanoveními § 64 až 66 zákona č. [97/1963](#) Sb., o kterýžto případ ovšem v souzené věci nejde) vykonatelné podle zákona č. [97/1963](#) Sb., o mezinárodním právu soukromém a procesním.

Dospěl-li odvolací soud k závěru jinému, je jeho právní posouzení věci nesprávné, a protože na tomto nesprávném právním posouzení napadené rozhodnutí spočívá (§ 241a odst. 2 písm. b/ o.s.ř.), Nejvyšší soud je bez jednání (§ 243a odst. 1 o.s.ř.), aniž se musel zabývat dalšími argumenty dovolání, podle § 243b odst. 2 věty za středníkem o.s.ř. zrušil; poněvadž důvody, pro něž bylo zrušeno rozhodnutí odvolacího soudu, platí i na rozhodnutí soudu prvního stupně, dovolací soud zrušil i je a věc tomuto soudu vrátil podle druhé věty třetího odstavce téhož ustanovení k dalšímu řízení.

© EPRAVO.CZ – Sbírka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Koupě nemovité věci](#)
- [Nesprávný úřední postup \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Platební neschopnost \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Předkupní právo \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Přerušení řízení \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Rodinný závod \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Dědictví](#)
- [Výživné](#)
- [Valná hromada](#)
- [Ustanovení zástupce](#)
- [Náhrada škody](#)